

Gnostilainen joulukirje 2022

Ystäväni!

Tänään on talvipäivänseisaus, vuoden lyhin päivä. Huomenna päivä alkaa taas pidentyä. Valo voittaa pimeyden. Talvipäivänseisauksen ja joulun aikaa vietetään useimmissa gnostilaisissa yhteisöissä ympäri maailman ”Valon uudelleensyntymisen juhlan” tai ”Valon juhlan”, jolloin pohdiskellaan eri tavoin Valon voittoa pimeydestä.

Joulun alkuperä löytyy 4000 vuoden takaa muinaisesta Egyptistä, jossa talvipäivänseisauksen aikaan vietettiin auringonjumala Horuksen jälleensyntymän juhlaa. Karnakin temppeliin Luxorissa oli rakennettu ulos johtava käytävä, jonka kautta auringon valo talvipäivänseisauksen aikaan keskipäivällä kohdistui täsmälleen auringonjumalan alttariin. Egyptissä auringonjumalan jälleensyntymisen juhlinta kesti 12 päivää. Juhlintaa varten egyptiläiset koristelivat kotinsa vihreillä lehvillä, joiden uskottiin tuovan onnea alkavalle vuodelle.

Sittemmin monet muinaiset kansat ovat viettäneet vuotuista juhlaansa talvipäivänseisauksen aikoihin. Juhlat ovat yleensä huipentuneet joulukuun 25. päivänä, jolloin vuodenkierrossa on selkeästi ohitettu pimein aika ja Valon katsotaan lopullisesti voittaneen pimeyden. Myös muinaiset roomalaiset omaksuivat tämän tavan juhlaa talvipäivänseisauksista. He antoivat sille nimen ”*Saturnalia*” sekä liittivät juhlintaan vihreiden lehvien lisäksi vielä yhteiset ateriat, laulut ja lahjojen annon ystäville. Rooman valtakunnassa ensimmäisinä vuosisatoina ajanlaskumme alun jälkeen mithralaisuus oli kristinuskon pahin kilpailija. Rooman keisari Aurelianus rakennutti Roomaan temppelin Mithralle eli ”Voittamattomalle Auringolle” (*Sol Invictus*). Temppeli valmistui vuonna 274, ja se vihittiin käyttöön 25. joulukuuta, jota oli perinteisesti vietetty Mithran eli taivaallisen Valon jumalan syntymäpäivänä. Keisari nimesi tämän päivän nyt Voittamattoman Auringon juhlapäiväksi.

Kun kristinuskon vuonna 380 oli keisari Theodosiuksen käskystä määrätty Rooman valtakunnan viralliseksi uskonnoksi, kristityt alkoivat käyttää sanaparia ”Voittamaton Aurinko” tarkoittamaan Jeesusta ja määräsivät joulukuun 25. päivän Jeesuksen syntymäpäiväksi. He antoivat vanhalle juhalle kristillisen merkityksen, jotta tuon päivän alkuperäinen merkitys unohtuisi. Nykytutkijoiden mukaan Jeesuksen syntymän oikea ajankohta ei kuitenkaan voi olla joulukuu, vaan useita kuukausia aikaisemmin.

Me nykyajan ihmiset unohtamme helposti talvipäivänseisauksen ja joulun ajan juhinnan alkuperäisen tarkoituksen. Jos keskitymme vain aineellisiin arvoihin tai pelkästään kristinuskon legendaan, ohitamme joulun oikean fokuksen, joka on Valo. Tämä Valon symboliikka on kuitenkin hyvin helppo ymmärtää. Kun vastaanotamme Valon, se poistaa pimeyden sydämemme joka sopukasta.

Tänä vuonna ajatteluamme varjostavat korona-epidemian, Ukrainan sodan, energian riittävyyden, korkean inflaation ja monen muuta ulkoisen uhkatekijän aiheuttamat huolet tulevaisuudesta. Muistakaamme kuitenkin, että ulkoiset tekijät pystyvät vaikuttamaan vain aineelliseen elämiseemme, mutta sieluumme ne eivät pysty tunkeutumaan, ellemmme itse vaivu epätoivoon ja näköalattomuuteen. Älkäämme siis antako uskoisten kriisien jähmettää henkistä elämäämme.

Talvipäivänseisauksen ja joulun aika on meille myös kohta päättyvän vuoden tilitystä ja valmistautumista uuteen sykliin. Niinpä voimme kokea tämän ajan myös ”sisäisen uudistumisen ajaksi”.

Käyttäkäämme tämä vuoden pimein aika hiljaiseen pohdiskeluun, itsetutkisteluun, meditointiin ja rukoukseen. Sen jälkeen on hyvä taas jatkaa Valoa kohti.

Toivotan sinulle ja läheisillesi hyvää ja rauhaista Valon juhlaa sekä sisäisen uudistumisen aikaa.

Vantaalla 21.12.2022

Pentti Tuominen
Gnostilaisen Seuran puheenjohtaja